

ACC. N:R M. 13423:1-4.

Landskap: Småland Upptecknare: Peter Svendfors, Mårstadsbygd
Härad: Sunnerbo Berättare: Karl Johansson, Kuggaboda
Socken: S. Ljunga Berättarens yrke: lantbr.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1888 i S. Ljunga

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration till Amerika. s. 1-4.

ACC. N.R. M. 13423: /.

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Berättare: Karl Johansson, Kuggaboda
Socken: S. Ljunga Berättarens yrke: lantbrukare
Uppteckningsår: 1954 Född år 1888 i S. Ljunga

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Har själv varit i USA i $6\frac{1}{2}$ år och skall berätta litet om hur jag hade det. Vi var fyra syskon hemma, varav 2 reste till Amerika, jag och en syster. Vi hade det bra hemma och far hade ett litet ställe. Men det var ju inte ~~bara~~ att tänka annat än att vi skulle emigrera vi som alla andra.

Jag kom ut 1907. Följde med ett ~~kkk~~ litet sällskap ifrån socknen. Det var några som steg av i Chicago, men flertalet följde med till St Peter, så gjorde jag också. Där började jag omedelbart med att arbeta vid Great Northern-järnvägen som banvagnsreparatör. Efter hand kom det många svenskar dit. Betalningen var ganska dålig: 2 dollars och 5 cent efter hand 2 dollars och 15 cent för 10 timmar. För mat och rum betalade man hos svensk värd 20 dollars i månaden. Kläderna var billiga: en bra kostym kostade 20 dollars.

Första tiden var besvärligt. Inte minst besvärligt var de utländ-

ACC. N:R M. 13423:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

· ska arbetskamraternas hån åt nykomlingen som inte kunde språket.
Hade jag haft respengar den allra första tiden hade jag säkert åter-
vänt till Sverige. Ända från första början hade jag otur i Amerika
också. Det första året kom jag sålunda till ~~skada~~ skada. Jag operera-
des i knäet och en tid var jag styv i detsamma. Operationen kostade
130 dollars och det tog hårt i besparingarna. Så råkade jag 1912
ut för den fruktansvärda olyckshändelse som gjorde mig till inva-
lid. Det var en dag då jag som vanligt skulle hoppa på tåget till-
sammans med mina arbetskamrater. Tåget stannade inte för oss utan
körde bara långsammare och
det var till att svinga sig in i en godsfinka med redskapen i fam-
nen. Jag slant, redskapen kastade jag in i vagnen, men själv kom jag
ned under vagnen och 7 vagnar gick över mig innan tåget stannade.
Då var mitt vänstra ben avklippt en bit nedanför knäet. Som väl var
var det samma ben som jag tidigare haft ont i. Först var det en tysk
gumma som tog hand om mig och gav mig ett första förband och efter
ett par timmar kom en läkare och en sjuksköterska. Järnvägen skulle
väl stå för själva läkekostnaden, men någon läkning blev det inte så
länge jag var kvar i USA, först på lasarettet i Ljungby blev det or-

M. 13423:3.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Adress: Karl Johansson; Kuggaboda
Socken: S.Ljunga Berättat av: lantbrukare
Uppteckningsår: 1954 Född år 1888 i S.Ljunga

dentligt läkt i benstumpen. Ingen frågade för övrigt efter en sedan i USA för där var man endast värd så mycket man kunde uträtta, människan själv hade inget värde. Ett år eller så fick jag gå därinne eller hoppa omkring utan att kunna göra någonting och amerikansk medborgare var jag ju inte heller så de ville bara bli av med en så fort som möjligt. Men en sak var de långt före med i Amerika, nämligen till att kunna göra konstgjorda lemmar. Jag fick ett konstgjort ben därinne, men det blev tyvärr alldeles för stort annars var det någonting helt annat och bättre än det jag kunnat få här i Sverige.

En sak som var typisk i Amerika var att basarna skällde och skrek i ett. Det var nog mest för att det skulle så vara liksom. I början var man rädd för dom när man inte begrep vad de sade, men sen när man började lära språket så blev man själv litet karskare och brydde sig inte så mycket om deras gormande.

Innan jag reste till Amerika var jag ett slag i Danmark på tegelbruken. Det var många härifrån som gick dit om somrarna. Samma sommar som jag konfir-

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13423:4

merades var det till att gå till Danmark. Det var rätt dåligt betalt där med. För 10 timmars arbete 2 kr om dagen plus husrum, fast det var uslast tänkbara husrum.

Hemma var vi som jag sade fyra syskon. Min syster som heter Emilia f. 1886 reste också 1908. Hon har varit hembiträde först och är nu kokerska hos familjer och hon ambulerar. Hon har det väldigt bra och tjänar bra med pengar. Hon bor nu i ~~Six Peter~~ St Paul. Hon skriver någon gång och vi svarar ibland. Det är svårt att skriva till henne för att hon ändrar adressen så ofta.

Trots allt hade jag en sparad slant när jag kom tillbaka från Amerika så att jag kunde köpa ett hemman för 3.500.- kr. Jag är ogift och en annan syster hushållar för mig och vi driver jordbruket tillsammans även om jag har det svårt med mitt träben.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV